

Ministeren for kulturelle anliggender (*Niels Matthiasen*):

Med hensyn til forslaget fremsat af hr. Lembourn m. fl. om ophævelse af Danmarks radios eneret gælder det jo, at tinget har drøftet dette spørgsmål adskillige gange tidligere, senest i foråret 1974, hvor et tilsvarende lovforslag blev forkastet. Der er nu den ændring, at der ikke er tale om et lovforslag, men om en opfordring til regeringen om at fremsætte et forslag, der skal åbne mulighed for, at private selskaber kan opnå koncession. Man vil altså nu overlade til regeringen at fremkomme med argumenterne og beregningerne og skaffe hele det grundlag, som er nødvendigt for at træffe en så vidtgående beslutning.

Jeg skal med det samme sige, at regeringen ikke ønsker at modtage en sådan opfordring og derfor ikke kan anbefale forslaget til vedtagelse.

Jeg tror, vor holdning er kendt, og den er ikke ændret. Vi ønsker ikke under nogen form en privat drift, hvad jeg opfatter som identisk med en reklamefinansiering af radio og fjernsyn. Vi har været argumenterne igennem så mange gange, at det her må kunne gøres i korthed.

Vi har ét tv-program og tre radioprogrammer, der udsendes af den selvstændige offentlige institution Danmarks radio, som drives i overensstemmelse med loven af 15. juni 1973 om radio- og fjernsynsvirksomhed. Spørgsmålet om en udvidelse af programvirksomheden har været vendt og drejet mange gange, siden det blev underkastet den første vægtige behandling i radiokommissionens betænkning af 1970.

Jeg er ikke modstander af oprettelse af et nyt tv-program, men tidspunktet og formen må nøje overvejes. Tidspunktet er efter min opfattelse ikke nu, og det er hverken nu eller senere et privat finansieret program, vi skal have. Det kan diskuteres, om et nyt landsdækkende tv-program skal oprettes inden for den eksisterende institution, der er Danmarks radio, hvad jeg er tilbøjelig til at tro, eller om det skal drives af en ny selvstændig offentlig institution, hvad der kunne byde på forskellige fordele, f. eks. med hensyn til forsøg med andre ledelsesformer, men et reklamefinansieret fjernsyn må nødvendigvis som selve sit eksistensgrundlag basere sig på den form for popularitet,

der let fører over i underlødighed, og erfaringerne synes at vise, at den i konkurrencen mellem de to programmer smitter af på det andet. Vi får, som jeg tidligere har sagt, et overbud af underlødighed.

Vi har få frekvensmuligheder, og den samlede indsats af kapital og driftsmidler, som det er muligt at sætse på radio og fjernsyn i et land af Danmarks størrelse, er beskedent i forhold til mange andre lande. Vi må ikke lade os forlede til sammenligninger med de omliggende store lande, Vesttyskland, Frankrig eller England, i denne henseende. Når man nu i Weekendavisen for den 14. november har kunnet læse om relativt positive — og jeg understreger gerne ordet relativt — erfaringer med kommercielt fjernsyn i England, så må det huskes for det første, at der var en lang, vanskelig og negativ overgangstid, og dernæst at landet udover de private programmer nu har to BBC-programmer, mens et tredje diskuteres. Det gør en stor, ja, jeg vil sige en udslaggivende forskel.

Jeg har i øvrigt bemærket mig, at de engelske erfaringer bekræfter vor frygt for, at et reklamefinansieret fjernsyn skal skade dagbladene ganske alvorligt.

Der er mange andre både tekniske og økonomiske betragtninger, jeg kunne fremkomme med i dette spørgsmål, men jeg vil lade dem ligge, fordi det principielle for mig er det helt afgørende.

Om det andet forslag, fremsat af hr. Poulsgaard og hr. Voigt, om, at Danmarks radios licensopkrævning skal ophøre fra den 1. april 1977, gælder det, at jeg er i den helt specielle situation, at jeg er enig i forslaget, men højst uenig i den nærmere begrundelse og derfor ikke kan anbefale forslaget på det givne grundlag.

Også dette spørgsmål har vi drøftet adskillige gange her i folketinget. Da jeg den 19. oktober 1972 gav folketinget en redegørelse for Danmarks radios forhold forud for revisionen af den dagældende radiospredningslov, gik jeg ind for skattefinansieringen under to forudsætninger: Danmarks radios selvstændige stilling måtte bevares, og der måtte være bred tilslutning i folketinget. Jeg udtalte dengang, at det måtte afhænge af de synspunkter, der kom frem under den kommende tids debat, om en almindelig overgang til skattefinansiering ville komme